

העם

התאבדות מוסרית

היה נידמה כאילו הכנסת התמישית אחוזה בולמוס של התאבדות מוסרית, ימים מעטים לפני מותה הגופני. ארבע הצעות של חוקי-תועבה — כל אחת גרועה מחברתה — התחרו על ה' זכות להעסיק את הכנסת ברגעיה האחרון-נים — ולסמל אותה בזכרון של ה' בוחרים לכנסת הששית. אילו ניסו תועמלני מפלגות-האופוזיציה להמציא הצעות-חוקים מביאשות יותר, כדי להנחיל מפלה למפלגות-השלטון, לא היו מוצאים.

הארבע: **● הצעת-החוק בעניון ניתוחי-המתים.** הצעה זו כבר הצליחה לעבור את המכשולים. היא תביא למותם של מאות, ואולי אלפים, מבחורי הכנסת ה' ששית. כי היא יוצרת הפרעה חמורה ללימודי-הרפואה, להתמחותם של רופאים צעירים, להעברת אברים ולאביחון מחלות ושיגאות רפואיות. כל זה בשם הדת, הטוענת כי „עץ חיים הוא למחוזיקים בה...“

● הצעת חוק-השבת. הצעה זו כבר יצרה רעידת-אדמה במעמקי התודעה הציבורית, עשויה ליהפך לגורם מכריע בבחירות לכנסת הששית. במקרה הטוב ביותר, היא תיתן מעמד חוקי למצב ה' קיים, כדי שהעסקנים הדתיים יוכלו ל' הרחיבו בתרומי-הסתייגות בעת הקמת ה' קואליציות הבאות. במקרה הרע, היא תביא כבר עתה לשינוי מכריע לרעה.

השבוע היה נטוש המאבק בין שתי אפשרויות אלה. יגאל אלון דרש לפרט בחוק את השויתים המשוחררים מכפיית-השבעים; התנות-הדלק, שרותי שפתיים, מסעדות, ועוד. העסקנים הדתיים חששו כי מתן הכשר חוקי לחילול-שבת, אפילו באורח זמני, יקלקל את סיכוייה ב' בחירות. לכן דרשו שלא לפרט בחוק את החריגות, אלא להשאירם לידי ועדת-שרים. אם תתקבל הצעה זו, פירוש הדבר כי אחרי הבחירות לא תיתקל עוד הסתייגות הדתית במחסום מוצק. שוב לא יהיה צורך להביא כפיה חרשה להחלטת ה' כנסת, אלא יהיה די בהחלטת שלושה שרים — שאיש אינו יכול לדעת מראש מי יהיו — כדי למנוע כל תחבורה ב' שבת, לסגור את חופי הים והמסעדות.

● הצעת-חוק לריתוק הרופאי איב. הצעה זו נועדה למטרה אחת: ל' חסוך כסף לקופת-חולים. כי במקום דרכי שינוע והמרצה כלכלית, תבוא שיטת כפיה לריתוק רופאים צעירים לאזורי ספר ולעיריות-פיתוח, שאף אחד מאנשי המישטר הקיים אינו חולם לגור בהם. הצעה זו, המהווה מציבה מבישה לרוחי ההתנדבות של המישטר, עלולה להוות תק' דים מסוכן לבני כל שאר המקצועות: מהנדסים, מורים, עובדים סוציאליים, מר' מחים וטכנאים. היא עשויה לעלות בהרבה אלפי קולות למפלגות-השלטון.

● הצעת חוק לשון הרע. יתכן שזו ההצעה המתועבת מבין הארבע, כי כל צעיפי ההסוואה כבר נפלו ממנה. בצורתה הנוכחית, זוהי הצעה של עסקני-הדת כדי להגן על השחיתות מפני גילוי עתונאי. המדרבן העיקרי הוא עתה ח"כ המפד"ל משה אונא, ששוב לא הסתיר, בדיונים הסופיים בוועדה, כי החוק מכון נגד העולם הזה — דבר שחיוב קיום סעיף מיוחד, הסרת-תקדים, נגד שבועונים. ברגע זה לוחמות התועבות זו בזו, כדי לתפוס את הזמן המועט שנשאר לכנסת. הממשלה מינתה ועדה מיוחדת, כדי לקבוע סדר-עדיפויות. היא עשתה זאת ללא התל' הבות — כי האחות-העבודה מתנגדת ל' רוב ההצעות, וגם מפא"י מבניה שהן תספקנה לרשימת בן-גוריון ולשאר מפלגות-האופוזיציה נשקברוג שלא יסולא בפז. רק הדתיים נוקטים קו קיצוני. כי לעסקנים הדתיים אין מה להפסיד. אם תהפוך הכפיה הדתית לנושא ה' עיקרי של הבחירות הקרובות — רק יעזור הדבר לעסקיהם.

יחסים מרחביים

אם בארזים תיפול שלהבת מה יגידו אזובי הקיד?

כתורת ראשית בישראל: „לבנון ממשיכה בחפירות ההטייה!“ גם ידועת אחרות, ש'

פורו השבוע בעתונות ישראל, היפנו את השומת-לב האזרח אל הגבול הצפוני. מי שיודע לקרוא עתונים ישראליים, המודרכים עליידי ידיים אלמוניות, יכול היה לראות בכך התחלתו של מסע אנטי-לבנוני מכוון.

ואמנם היה זה כך. **● הקצין ביקש.** לכאורה, היה זה מסע משונה למדי. כי כל ילד בישראל יודע כי מבין כל מדינות-ערב, לבנון היה היחידה המקיימת יחסים הוגנים — אם כי שקטים — עם ישראל.

פסוק נושן אומר כי „לבנון תהיה ה' מדינה הערבית השניה שתכרות שלום עם ישראל.“ כלומר: היא היתה רוצה להיות הראשונה, אך אינה מעזה לעשות זאת. ואכן היתה המדינה השניה — אחרי מצ' ריים — שחתמה על הסכם של שביתת-נשק עם ישראל בשנת 1949.

הגבול הישראלי-לבנוני הוא היחיד ה' דומה לגבול של שלום. אנשים העוברים את הגבול בטעות, מוחזרים בשלום, מבלי שאונה להם כל רע. חקלאים מתקרבים זה אל זה, משני העברים, עד למרחק של מטר, מבלי לחשוש.

כאשר חדרו חבלני אל-פתח לישראל, הודרנו הלבנונים להבטיח כי ישימו קץ למיפגע. קצין לבנוני בכיר הגיע לגבול, ביקש מן הישראלים שלא לכוון פעולות תגמול נגד שטח לבנון. בעקבות בקשה זו, אמנם הופנו פעולות-האזהרה כלפי שטח ירדן בלבד.

מכה לקיצונים. אם כך, מה ההגיון בפתיחת מסע נגד לבנון? בעלי הקו החקיקי מסתמכים על נימוק אחד:

בלבנון נטוש ויכוח חריף בין חסידיו עבד-אל-נאצר, רובם מוסלמים, ובין ה' יסודות המתונים, רובם נוצרים. הקיצונים רוצים בהמשך עבודות ההטייה, המתונים דורשים להפסיקה.

מסע ישראל, שלא יסתפק באימונים מ' לוליים בלבד, יחזק את ידי המתונים, ירפה את ידי הקיצונים. כי אוכלוסיית לבנון אינה רוצה במלחמה, והיא התקומם נגד כל מדיניות העלולה להוריד עליה תגמול צבאי.

חילוקים מצריים ללבנון. למראית עין יש משום הגיון בטיעון זה. אך, כמו כל טיעון בטחוניסטי צר, הוא מתע' למן הרקע הרחב — המדיני והחברתי. פעולה צבאית ישראלית אמנם עשויה להוכיח ללבנונים כי צודקים המתונים, המתנגדים להמשך ההטייה. אך ספק אם הדבר דרוש, מאחר שכל עניין ההטייה הפך מזמן למתלה. אך אפילו יש בכך תועלת-מה, תהיה קצרת-טווח, וההשפעה ארוכת-הטווח תהיה הפוכה.

כי פעולה כזאת — הראשונה אחרי 17 שנה — תועזע את דעת-הקהל ב' לבנון. היא תשכנע אותה כי מדינה קטנה ומנותקת אינה יכולה לעמוד לבדה מול האיום הישראלי, וכי עליה להזק את בריתה עם שאר מדינות-ערב. היא תחזק את ידי התובעים להכניס חיילים מצריים ללבנון. היא תעזור דווקא לנאציוניסטים, תרפה את ידי הנוצרים המתבדלים. היא תעמיד את יחסי ישראל-לבנון על בסיס חדש. השלום-למעשה ייעלם. לבנון תצטרף, מבחינה נפשית, לאחירה הכללית השוררת במדינות-ערב הגובלות בישראל.

בשפל המדרגה. יש נימוקים חשובים עוד יותר נגד כל פעולה צבאית ישראלית בשעה זו. מעולם לא היו מנייתיו של גמאל עבד-אל-נאצר כה ירודות במרחב כמו ברגע זה. יוקרה-מחייבה במצריים עלה בשנה אחת ב'28%, דבר הגורם למיריות עמוקה בלב ההמונים. הכלכלה המצרית הרוסה, זקוקה לנדבות דחופות בצורת חיסה.

בחוץ התמוטטו כל מערכות עבד-אל-נאצר. האחדות האפריקאית התנפצה ל' רסיסים. אל-חביב בורגיבה הרים בגלוי את נס המרד בהגמוניה המצרית, וכה לתמיכת מארוקו ולוב. סעודיה לוחמת בה בדרום חצי-האי ערב.

ב'שלוש המדינות המהפכניות', שקיימו ברית עם קאהיר, נחל נשיא מצריים מפלות מוחצות. תימן עומדת בפני משבר, שאין לו פתרון (ראה במרחב). אלג'יריה הפילה את שלטון יידו, אחמד בן-בלה. בעיראק יותר של עבד-אל-נאצר.

חישמל באוויר. עד כה הצטיינה ה' (המשך בעמוד 12)

לחופשתך
טוס „ארקיע“

בחצי שעה מתל-אביב לצפת

טיסות יומיות קבועות:
מת"א לצפת בשעות: 0645 — 1115 — 1515
מצפת לת"א בשעות: 0735 — 1200 — 1600

טיסות מיוחדות נוספות.
הסעה משדה התעופה לבתי המלון בצפת ובהר כנען מובטחת.

הר שמה: משרדי ארקיע, ת"א: טלפון 614567.
בראש פינה: טלפון 37001.
בלשכת מודיעין עירונית צפת: טלפון 30447.

חסוך זמן ומלמולי דרך. טוס „ארקיע“ לגליל

בחדשי הקיץ טיסות טיול לנוער בשמי הארץ.

...ואז

נשתה
מיץ
פז

מיץ פז. המשקה הלאומי

